

[Ellen Strange Petersen.]

udelod eksamenskrav fra optagelsesbetin- gelserne til kurserne. Der blev også her i folketinget udtrykt bekymring for, at HF- kurserne, der har fået en væsentligt dyrere, men muligvis også mere tillokkende under- visningsform end gymnasierne, skulle blive en alvorlig konkurrent til gymnasiet.

Og endelig blev der, bl. a. af mig, udtalt stor betænkelighed ved den bløde indslus- ning til universiteterne, som HF-studie- plansudvalget sammen med et underudvalg under planlægningsrådet har bragt i forslag. Som det blev udtrykt af en anden ordfører, har det ikke været folketingets mening, at HF skulle være en billig studentereksamen.

Den skillelinje, som ministeren trækker mellem højere forberedelseseksamen og gym- nasiet, kan jeg helt bifalde. Optagelseskri- teriet til gymnasiet er relativt strengt og baseret på dygtige elever fra 2. real, even- tuelt 3. real, mens HF har en mere åben adgang, siger ministeren i redegørelsen. Det vil altså sige, at kravene til optagelse på HF-kurser må være mindre end til optagelse i gymnasiet. Måske er det ikke kommet tyde- ligt frem i det første år, hvor der af 1.900 ansøgere kun er optaget godt 800, og man formentlig har taget dem, der blev anset for bedst egnede.

Ministeren fremhæver, at gymnasiet og studenterkurserne hidtil har været den ene- ste officielle vej til de højere uddannelser, og at dette forhold i nogen grad har haft uheldige virkninger i folkeskolen, fordi det gjorde eksamensafdelingen, der var adgang- givende til gymnasiet, særlig attraktiv til skade for den anden del af folkeskolen, der ikke åbnede nogen vej frem, og det er denne skævhed, som HF bl. a. skal søge at bøde på. Det er helt rigtigt, at dette var et mål for det folketingsudvalg, der arbejdede med HF-loven; man ville netop hjælpe de unge, der af en eller anden grund ikke var kommet i eksamensafdeling, og som måske efter at have været ude af skolen i nogle år havde lyst til at læse videre. Men er man ikke tem- melig langt fra dette mål, når kun 12 pct. eller måske mindre endnu af den første år- gang HF'ere ikke kommer med en realeksa- men? De 88 eller 90 pct. var altså inde på den reglementerede eksamensvej i forvejen; medmindre deres eksamensresultater lå un- der, hvad der skal til for at komme i gym-

nasiet, havde de mulighed for at gå normalt ind i gymnasiet eller for at gå på et studen- terkursus og tage studentereksamen på de samme 2 år, som det nu tager dem at tage HF-eksamen. Men man må vel forstå mini- sterens redegørelse sådan, at det er meningen, at der skal være en noget blødere indslus- ning, for nu at bruge denne nye vending, til HF-kursus end til gymnasiet. Det er ikke imod lovens ånd, men jeg vil alligevel gerne understrege, at det var de to andre kate- gorier unge, dem fra 10. klasse og dem fra erhvervslivet, der særlig blev tænkt på, da HF-loven blev lavet. Der skulle også være en vej frem for dem, også selv om den måske skulle blive lidt længere end den normale eksamensvej. Det har aldrig været tanken, i hvert fald ikke da jeg gav min tilslutning, at HF skulle være en genvej.

Vi tænkte som sagt i udvalget ikke så lidt på de noget ældre, der måtte ønske videre uddannelse, og i min gruppe lægger vi stor vægt på, at de ikke bliver glemt. Vi skal ikke afvise tanken om kostskoler, som ministe- ren er inde på, men personlig tror jeg mere på eftermiddags- eller aftenkurser, som blandt andre hjemmearbejdende husmødre kunne søge. Jeg er overbevist om, at der ikke mindst blandt gifte kvinder er mange, der sidder med et behov for videre skolegang.

I forbindelse med den skævhed i uddan- nelsesbilledet, som ministeren omtalte, har jeg én indvending — i øvrigt den eneste — til redegørelsen. Ministeren siger, at den omtalte skævhed, der også er medvirkende til en skæv social rekruttering til den højere uddannelse, vil man måske bedst kunne modvirke ved f. eks. at have en udelst 9-årig skole. Den 9-årige skole, som det konserva- tive folkeparti arbejder for, forudsætter differentieret undervisning i de ældste klasser, en differentiering, der kan sikre, at de dygtigste elever ikke sinkes af de mindst dygtige. Det må vist anses for tvivlsomt, om man kan føre samtlige elever frem til gymnasiale uddannelser. Men vi er alle enige om, at uddannelsessystemet skal være så rummeligt og så smidigt, at alle uanset økonomiske forhold og uanset hvor i landet de bor, kan få mulighed for at komme så vidt i uddannelse, som deres evner og inte- esser berettiger dem til. Men delinger slipper man ikke for. De unges veje vil være og skal være forskellige. Det vigtigste må være, at